

Arrest

**nr. 41 768 van 19 april 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Kortrijk, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk van 11 januari 2010 tot niet-inoverwegingneming van de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DESMET, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. FALLAH, die loco advocaat B. LOOSVELT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 17 december 2009 wordt aan de politiediensten van de stad Kortrijk de opdracht tot woonstcontrole gegeven.

1.3. Op 11 januari 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van stad Kortrijk de beslissing tot niet-inoverwegingneming van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Deze beslissing werd op 13 januari 2010 aan verzoeker betekend.

Dit is thans de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: (...) - 8500 Kortrijk. Uit de controle op 22.12.2009 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont. Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.”

2. Over de rechtspleging

2.1. In fine van zijn verzoekschrift en zijn repliekmemoirie vraagt verzoeker de tegenpartij te veroordelen tot de kosten van het geding.

2.2. De Raad merkt op dat in de huidige stand van de wetgeving betreffende de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de Raad een dergelijke bevoegdheid niet heeft. Vooralsnog is geen rolrecht verschuldigd en zijn deze procedures bijgevolg kosteloos. Derhalve kan de Raad niet ingaan op het in punt 2.1. omschreven verzoek.

2.3. Ter terechtzitting wenst de advocaat van de verwerende partij een “repliek” op de repliekmemoirie neer te leggen. Aangezien een dergelijk stuk niet voorzien is, noch in de Vreemdelingenwet noch in het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt dit stuk uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt verzoeker op dat *“het argument van de burgemeester (...) feitelijke grondslag (mist) en faalt naar recht. In ieder geval is de beslissing van de burgemeester onvoldoende gemotiveerd.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoeker verblijft/woont wel degelijk aan de (...) te 8500 Kortrijk. Blijkbaar baseert de burgemeester zich op één enkele controle, uitgevoerd door de wijkagent op dinsdag 22.12.2009. Blijkbaar was verzoeker op dat ogenblik niet thuis. Het bezoek was niet aangekondigd. Verzoeker was gaan winkelen, een wandeling aan het maken of iets dergelijks.

Het is verzoeker niet verboden om zijn verblijfplaats te verlaten en in vrijheid te leven. Eén enkele controle op één enkel moment is niet het afdoende bewijs dat verzoeker niet op het aangeduide adres woont. Het tegenovergestelde aannemen komt neer op een huisarrest tot op het ogenblik dat het de wijkagent belieft om langs te komen.

Nooit heeft verzoeker iets van de wijkagent vernomen.

Uit niet blijkt dat de wijkagent een degelijk onderzoek verricht heeft, zoals verschillende keren op verschillende dagen en momenten zich ter plaatse begeven, een buurtonderzoek, het zoeken van contact met verzoeker (bericht nalaten met vraag om contact te nemen) om de woning binnen te bezoeken, enz...

Het argument van de burgemeester mist feitelijke grondslag en faalt naar recht. In ieder geval is de beslissing van de burgemeester onvoldoende gemotiveerd.”

3.2. Verwerende partij stelt in haar nota het volgende:

“Op 11 december 2009 heeft dhr. (M.) een aanvraag regularisatie artikel 9bis Vw ingediend. Uit het verslag van de wijkinspecteur d.d. 22 december 2009 bleek echter dat hij niet op het opgegeven adres verblijft. Bijgevolg werd er op 11 januari 2010 beslist dat de aanvraag niet in overweging kagenomen kan worden.

Tegen de beslissing tot niet-inoverwegingname van 11 januari 2010 werd door de raadsman van de betrokkene een beroep tot nietigverklaring ingediend. Een afschrift van het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ons door uw ambt betekend op 10 februari 2010.”

3.3. In zijn repliekmemoirie voegt verzoeker het volgende toe:

“(…) Thans – in de nota dd. 12.02.2010 – verwoordt verwerende partij het als volgt: “Uit het verslag van de wijkinspecteur d.d. 22 december 2009 bleek echter dat hij niet op het opgegeven adres verblijft”.

Het administratief dossier leert dat mevrouw C.D.W. (ambtenaar bij de cel Vreemdelingenzaken van de stad Kortrijk) op donderdag 17.12.2009 dienstbrief 1673/09 richt aan de wijkinspecteur van politie. Deze dienstbrief bereikt de politie op vrijdag 18.12.2009 (zie handgeschreven vermelding – onderaan rechts -: "IN: 18/12/09").

Eveneens vermeldt deze dienstbrief van de controle, nl. dinsdag 22.12.2009 (zie handgeschreven vermelding – onderaan rechts - : "Datum ctl: 22/12/09").

Besluit uit deze dienstbrief blijkt dat er enkel op dinsdag 22.12.2009 een controle uitgevoerd is.

Uit het verslag dd. 22.12.2009 van de wijkinspecteur blijkt geenszins dat er meerdere controles op meerdere dagen uitgevoerd zijn. Op het formulier vult de wijkinspecteur de datum zelfs niet in "Ondergetekende (F.H.), Inspecteur van politie, wijkinspecteur, verklaart, ingevolge het onderzoek uitgevoerd op datum van dat:"

Met alle respect door de wijkinspecteur, doch zijn vaststelling - "Na verschillende aanmeldingen niemand aangetroffen, zelfs in weekend." - is niet geloofwaardig, minstens zeer twijfelachtig. Immers, de dienstbrief arriveerde op vrijdag 18.12.2009 bij de politie.

- de vermelding "na verschillende aanmeldingen"

** klopt niet met de handgeschreven vermelding : "Datum ctl: 22/12/09"*

** klopt niet met de beslissing dd. 11.01.2010 : Uit de controle op 22.12.2009 blijkt echter*

- de vermelding "zelfs in weekend"

** klopt evenmin met de handgeschreven vermelding : "Datum ctl: 22/12/09"*

** klopt niet met de beslissing dd. 11.01.2010 "Uit de controle op 22.12.2009 blijkt echter ..."*

** zou in ieder geval enkel kunnen slaan op zaterdag 19.12.2009 en zondag 20.12.2009, dus één enkel weekend ; en dan nog blijkt niet hoeveel keer hij zich tijdens dat ene weekend aangemeld heeft*

In ieder geval is het verslag van de wijkinspecteur van geen waarde, niet alleen door zijn veel te algemene bewoordingen maar vooral door het gebrek aan concrete elementen. zoals dag(en) en u(u)r(en) van de beweerde "verschillende aanmeldingen" en de tegenstrijdigheid met de vermelding op de dienstbrief en de bestreden beslissing. Het argument van de burgemeester mist feitelijke grondslag en faalt naar recht. In ieder geval is de beslissing van de burgemeester onvoldoende gemotiveerd."

3.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn repliekmemoire het door verwerende partij verstrekte verslag van controle van woonplaats van 22 december 2009 – waarvan melding gemaakt wordt in de bestreden beslissing en waarop de bestreden beslissing steunt – op inhoudelijk vlak bekritiseert. Hieruit leidt de Raad af dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing via de stukken van het administratief dossier volledig kent, nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624). Bij het nagaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het komt de Raad enkel toe na te gaan of de beslissingnemende overheid na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens tot de beslissing is gekomen (zie RvS 23 februari 2004, nr. 128 424).

3.5. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt het een vreemdeling in buitengewone omstandigheden toegestaan een aanvraag om machtiging tot verblijf te richten tot de burgemeester van de plaats waar hij verblijft in België.

3.6. De term "van de plaats waar hij verblijft" in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet duidt op een feitelijke toestand (cfr. RvS 25 januari 1996, nr. 57 831).

3.7. Uit de stukken van het administratief dossier alsook uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker het adres (...) 8500 Kortrijk opgaf als verblijfadres bij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag.

3.8. De bestreden beslissing verwijst naar een controle van de politie om te stellen dat verzoeker niet werkelijk op het door hem opgegeven verblijfsadres woont. In het door de agent opgemaakte verslag van de woonstcontrole van 22 december 2009, dat door de betrokken gemeente overgemaakt werd, verklaart deze agent: "Na verschillende aanmeldingen niemand aangetroffen, zelfs niet in weekend."

3.9. Verzoeker kan gevolgd worden in zijn kritiek dat de betrokken wijkinspecteur nalaat de datum in te vullen van de uitgevoerde controle(s) en dat het betrokken verslag gekenmerkt wordt *“door zijn veel te algemene bewoordingen maar vooral door het gebrek aan concrete elementen zoals dag(en) en u(u)r(en) van de beweerde “verschillende aanmeldingen en de tegenstrijdigheid met de vermelding op de dienstbrief en de bestreden beslissing” en dat “Uit niets blijkt dat de wijkagent een degelijk onderzoek verricht heeft, zoals verschillende keren op verschillende dagen en momenten zich ter plaatse begeven, (...) een buurtonderzoek (uitvoeren).”*

3.10. Een beslissing waarbij een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet niet in aanmerking wordt genomen, kan enkel worden getroffen door de burgemeester of diens gemachtigde indien uit een werkelijke controle ter plaatse ondubbelzinnig blijkt dat verzoeker niet feitelijk verblijft op het door hem opgegeven verblijfsadres. Dit veronderstelt een terdege ingevuld controleverslag waarbij minstens de datum of data van controle(s) naar behoren ingevuld worden en weergegeven wordt welke concrete acties men ter plekke ondernomen heeft en welke vaststellingen men gedaan heeft, wat in casu niet het geval is.

Er liggen geen deugdelijke feitelijke vaststellingen aan de basis van de bestreden beslissing zodat de verwerende partij niet op een redelijke wijze tot het besluit kon komen dat verzoeker niet werkelijk op het door hem opgegeven adres woont. Het enig middel is gegrond. De materiële motiveringsplicht werd geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk van 11 januari 2010 tot niet-inoverwegingneming van de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA